

České vysoké učení technické
Fakulta architektury
Thákurova 9, Praha 6

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Název práce: Poliklinika Vyšehrad
Autor: Eliška Podpěrová
Vedoucí práce: doc. Ing. arch. Radek Kolařík

V první řadě bych chtěl říct, že projektování zdravotnických zařízení patří mezi ty velice náročné disciplíny ze spektra oborů práce architekta. Jedná se o stavby, ve kterých jde právě o to nejcennější, co jako lidé máme – tedy primárně o naše zdraví. Stavby tohoto typu nejsou náročné jen z hlediska designu, správně řešených dispozic a vhodného urbanistického umístění, ale také z hlediska jejich technického, protipožárního a zejména hygienického řešení. Proto bych chtěl zdůraznit, že oceňuji Eliščinu volbu, zvolit si za zadání její bakalářské práce takto náročné téma, které by i pro zkušeného architekta nebylo snadným soustem.

Pro budovu polikliniky si Eliška zvolila pozemek přilehlý k ulici Na Vítězné pláni jihovýchodně navazující na dominantní hmotu Hotelu Corinthia. Umístění polikliniky v tomto místě mi přijde vzhledem k okolní zástavbě (budova Policie ČR, Gymnázium, Hotel, Kongresové centrum, Vyšší zdravotnická škola) naprosto vyhovující. Doplnuje tak chybějící typ občanské vybavenosti v místě s výbornou dopravní obsluhovaností a v místě, kde by zajisté nebyl problém s efektivním využitím kapacit takového zdravotnického zařízení. A jak nás naučila koronavirová pandemie – poliklinik, nemocnic a odborného personálu, není nikdy dost.

Elišky přístup k architektonickému řešení polikliniky považuji za velice zodpovědný. Líbí se mi, že ačkoliv se jedná soliterní objekt, na nic si svojí formou nehraje. Nevyčívá, neprovokuje. Působí vážným a důstojným dojmem, nepodléhá módě, času. Je to čistá, racionální a užitková budova, tak jako okolní zástavba. Šedobílý dům s pásovými okny a atriem uvnitř. Eliška nepodlehla syndromu namyšlenosti a vznešenosti, který je často součástí mysli mladých studentů architektury. Otázkou je, zda je to správně. Kdy jindy, než právě ve škole má student možnost vyzkoušet si trochu bláznivá řešení? Na druhou stranu chápu onu zdrženlivost, vzhledem k tomu, že součástí bakalářské práce je rozsáhlá technická dokumentace odpovídající reálné dokumentaci ke stavebnímu povolení. Architektonické řešení Polikliniky Vyšehrad tedy z Eliščinu strany chápu, jako určitou sebereflexi a uvědomění si vlastních limitů, vzhledem k jejím zkušenostem. Na práci také velice oceňuji, že výsledná podoba objektu v dokumentaci se od studie liší pouze nepatrně a jen v rámci těch úprav, které si vyžádaly rozvody technické infrastruktury. Mohu tedy konstatovat, že Eliška projevila upřímnou snahu proniknout do složitosti problematiky nejen co se typologie zdravotnických staveb týče, ale také do problematiky související s tvorbou technické dokumentace pro samotnou realizaci stavby.

Úroveň samotné technické dokumentace Polikliniky Vyšehrad hodnotím jako adekvátní ke stupni DSP. Dokumentace obsahuje všechny formální náležitosti, které jsou pro tento stupeň typické. Nemohu se ale ubránit té myšlence, že by to přeci jen chtělo „něco více“. Vychází to už jen ze samotné podstaty polikliniky jako takové. Jsou to jednotlivé prostory, které jsou lékařům a dalším zdravotnickým profesím pronajímány na základě jejich zaměření. Uvítal bych tedy, aby bylo z dokumentace více patrné, kde jsou vhodné prostory pro zubaře (který musí mít v ordinaci rozvody stlačeného vzduchu pro pohon nástrojů), plicní oddělení (které je vhodné koncipovat v nižších patrech budovy s přilehlým odběrem infekčního sputa). Například místnost 1.49 v 1.NP, která slouží jako rentgen, musí mít v dokumentaci uvedena stínící protiradiační řešení (barytová omítka, antistatické PVC, olovnaté sklo v oknech). Stavební detaily by si také zasloužily poněkud více péče. Například nekonzistentní typ a měřítko šrafy, nebo nepřesné uvedení určitých typů materiálů. Zajímalo by mě třeba, jaký typ hydroizolace byl použit na střechu? Jestli PVC folie, nebo asfaltové modifikované

hydroizolační pásy. Tato volba může výrazně ovlivnit skladbu střechy a způsob montáže hydroizolace. Obecně bych doporučil nad detaily více logicky přemýšlet a ne jen aplikovat vzorová řešení ze stránek výrobců. Ostatně tuto věc nelze Elišce až tak zazlívát, i vzhledem k tomu, že fakulta v rámci výuky nedisponuje praktickými řemeslnými cvičeními, které by studenta naučily být nejen teoretikem, ale také trochu praktikem.

Docela mě ale zarazí že konzultant na technické zařízení budovy Elišku navedl k ne zrovna šťastnému řešení umístění instalačních jader – tedy mezi sloupy, což by ve skeletové konstrukci mohlo vyvolávat řadu problémů. Dále je mi záhadou, proč by měla téměř každá ordinace se sesternou být samostatný požární úsek s drahými parciálními protipožárními řešeními jako jsou speciální ocelové protipožární zárubně. Při detailním studiu technické dokumentace jsem našel řadu dalších drobných nesrovnalostí, které mohou mít příčinu v nepozornosti, nebo v nedostatku času, či konzultací. Nicméně se nejedná absolutně o zásadní problémy, které by mohly ovlivnit koncepci stavby, kvalitu architektury nebo kvalitu bakalářské práce jako celku.

Závěr:

Osobně si myslím, že Eliška zadání zvládla obdivuhodně. Složitost komplexního návrhu zdravotnických staveb přesahuje standardní znalosti studenta třetího ročníku a proto oceňuji, že si zvolila takto náročný úkol. Architektura objektu je důstojná, funkční a svým způsobem snadno realizovatelná.

Proto práci Elišky Podpěrové považuji za velmi zdařilou, promyšlenou, provedenou s velkou péčí a navrhuji aby byla hodnocena známkou „A – výborně“

V Praze, dne 27. 5. 2021

Ing. arch. Daniel Volák

